

Terugblik | Pride Picnic UvH x HKU: Queer leven centraal

Hoe ziet rechtvaardigheid voor queer families eruit? Hoe wordt queer-zijn gemarginaliseerd binnen onderwijsinstellingen? Hoe is queer-inclusieve zorg vormgegeven? Deze vragen kwamen aan bod tijdens de Pride-bijeenkomst die de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) en de Universiteit voor Humanistiek (UvH) samen organiseerden op donderdagmiddag 5 juni. Het evenement bracht meer dan 80 studenten en medewerkers samen om te genieten van zelfgebakken taart, regenboogtompoucen, queer kunst en—bovenal—community.

De middag begon met optredens van drie UvH-kunstenaars: Samira van der Loo, Leo van den Bemt en Rana Nazari. Hun poëzie, spoken word en verhalen boden ruimte voor verwarring, kwetsbaarheid en verzet; van de vraag “Wie ben ik als ik alle genderverwachtingen loslaat?” tot een ode aan queer liefde tussen vrouwen en het belang van allyship.

Vervolgens vertoonde Iris Pontoni, HKU-alumna, haar korte animatiefilm over haar twee moeders en hun zoektocht in de jaren negentig naar iemand die hun kinderwens kon helpen vervullen—een ode aan queer families en gekozen ouderschap. Hierover ging ze in gesprek met HKU-lector Fabiola Camuti en UvH-promovendus Annemijn van der Schaar. Niet alleen over juridische obstakels en heteronormatieve vragen als “Waarom heb je geen vader?”, maar juist over queer joy, zoals opgroeien zonder gegenderde normen en verwachtingen.

De middag werd afgesloten met Rana’s expositie *Queerness in Iran*, waarin historische queer kunst in dialoog trad met de restrictieve politiek van vandaag. Haar centrale boodschap: “If loving is savage, call me feral,” is een krachtige oproep om liefde te verdedigen, juist daar waar die onder druk staat.

Centraal in het programma stond het denken vanuit transitional justice—een benadering die uitnodigt om niet alleen te vragen wat er misgaat, maar vooral te kijken naar hoe het anders kan. Hoe kunnen we onrecht omkeren en vertalen naar rechtvaardigheid? In thematische groeps gesprekken onderzochten deelnemers vormen van onrecht en rechtvaardigheid rond queer families, zorg en onderwijs. Deze gesprekken leidden tot een serie veelzeggende protestborden, tentoongesteld in de bibliotheek. Eén van de borden droeg de boodschap “Embrace instead of Erase”, een indringende zin uit de speech van Rana.

Deze oproep tot transitioneel omdenken was ook hoorbaar aanwezig in de performances van Samira, Leo en Rana. Met hun woorden braken ze muren af en verbeeldde ze nieuwe mogelijke toekomsten voor zichzelf en voor de wereld. Dit klonk ook door in Iris’ film, waarin rechtvaardige structuren, zoals het juridisch erkennen van twee moeders, nieuw leven letterlijk mogelijk maken. En in de expositie, waarin fictieve, nooit gepubliceerde krantenkoppen opriepen tot een vorm van journalistiek die ruimte durft te geven aan queer pijn en waarheid.

Het event was een viering én een vorm van protest—een middag die liet zien op hoeveel manieren queerness levens verrijkt, en hoe queerness een veelvoud aan rechtvaardige, gelijkwaardige, minder normatieve toekomsten voorstelt.

De inhoudelijke lijn en community-gedreven insteek van deze middag kwamen tot stand dankzij de zorgvuldige coördinatie en curatie van Marieke Folkers en Jake Smit. De Pride Picnic is mede mogelijk gemaakt door HKU, de UvH-Stuurgroep *Diversity, Equity & Inclusion*, het onderzoeksproject *Dialogics of Justice*, en *Meaningful Artistic Research (MAR)*.